

Hope College

Hope College Digital Commons

Van Raalte Papers: 1870-1879

Van Raalte Papers

11-24-1876

On This Date, an Obituary of Dr. Albertus C. Van Raalte Was Published in De Bazuin

A. Brummelkamp

Henry ten Hoor

Follow this and additional works at: https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1870s

The original documents are held in the Theological University Archives, Kampen. This digitized material is intended for personal research/study only. The original documents may not be reproduced for commercial use in any form or by any means, electronic or mechanical, without permission in writing from the [Theological University Archives, Kampen](#).

Recommended Citation

Brummelkamp, A. and ten Hoor, Henry, "On This Date, an Obituary of Dr. Albertus C. Van Raalte Was Published in De Bazuin" (1876). *Van Raalte Papers: 1870-1879*. 288.
https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1870s/288

This Book is brought to you for free and open access by the Van Raalte Papers at Hope College Digital Commons. It has been accepted for inclusion in Van Raalte Papers: 1870-1879 by an authorized administrator of Hope College Digital Commons. For more information, please contact digitalcommons@hope.edu.

24 November 1876

Kampen, the Netherlands

On this date, an obituary of Dr. Albertus C. Van Raalte was published in *De Bazuin*. Rev. Anthony Brummelkamp wrote the laudatory obituary. Brummelkamp had heard of VR's death from Rev. Roelof Pieters, VR's successor at the Pillar Church. Van Raalte died on 7 November at 7.30 a.m. "His mind was clear to the end." VR was hailed as a gripping preacher.

In Dutch; translation by Dr. Henry ten Hoor.

Original in the Hooge Theological School, Kampen.

THE TRUMPET

Friday, 24 November 1876

DR. VAN RAALTE

Just now I received a letter from our worthy brother the Rev. R. Pieters who informs us and all friends and relatives in the name of his children of the death of our dearly beloved brother-in-law and fellow worker in the kingdom of God.

Dr. Albertus Christiaan van Raalte.

He died on 7 November at 7:30 a.m. During the last week his apin increased. During his final hours he suffered from difficulty in breathing.

His mind was clear to the end. The words that he spoke by syllables breathe~~d~~ that trust in God that always characterized him. He died as he lived.

He has won much, his children and God's church have lost much.

May his mantle fall on many of us.

He reached the age of more than 65 years.

As of ~~a~~anyone, then we say of this our very beloved brother and fellow laborer: "A great one, a hero of Israel has fallen."

For ten years, from 1836-1846 he strove among those in the first rank for the freedom of God's church from self-opinionated human bonds.

Then, in 1846, he left with many others to North America in the real consciousness that we might not allow so many of our countrymen and fellow believers to go unless among us there

were ample supplies for their support. That he was such to the entire colonization in Michigan and many, that he became their founder and their Father, the papers will soon inform us largely.

Not only there but also among us his memory becomes a blessing. How many were revived and strengthened by his mighty and gripping preaching and brought to the Lord will first become evident in eternity.

Surely we don't overstep the bound when through the words, and also as we believe in the name of the entire Christian Reformed Church in the Netherlands, bring greetings in the Lord to his children and to our sister churches in North America.

Kampen

23 November 1876

A. Brummelkamp

Tr.: H. ten Hoor

November 24, 1876

Kampen, the Netherlands

A notice of the death of Dr. Albertus Christiaan van Raalte, written by A. Brummelkamp, Kampen, published in De Bazuin, p. 1. Brummelkamp heard about ACVR's death from the Rev. Roelof Pieters.

De Bazuin, published by S. Van Velzen, Jr., is the "Stemmen uit de Christelijke Gereformeerde Kerk in Nederland."

[Mail must now be crossing on steamships which must account for the relatively short period of time between ACVR's death on November 7 and publication date of November 24.

In Dutch

Original in the Hooge Theological School (Reformed), Kampen.

DE BAZUIN.

STEMMEN UIT DE CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE KERK IN NEDERLAND.

(Ten voordeele der Theologische School te Kampen.)

Vrijdag, 24 November 1876.

Dood! waar is uw prikkel? Hel! waar is uwe overwinning? 1 Kor. 15: 56.

Dit Blad wordt wekelijks, des Vrijdags uitgegeven. Abonnementsprijs, per drie maanden, franco per post, door geheel het Rijk f 1.50. Voor Oost-Indië en Amerika f 1.75. Voor Zuid-Afrika f 2.—. Abonnementen buiten het Rijk moeten per kwartaal vóóruit worden betaald. Prijs van afzonderlijke nummers 12½ ct.

Uitgever: S. VAN VELZEN J.R. TE 's GRAVENHAGE.

Prijs der advertentiën van 1—10 regels f 1.— elke regel meer 10 cts. Boekhandelaars-advertentiën 3/2 maal. — Advertentiën en bestellingen gelieve men op werkdagen vrachtvrij te adresseren aan den Drukker W. E. J. Tjenk Willink, te Zwolle; Kerk en School-nieuws, benevens in te zenden Stukken en ter recensie bestemde werken aan de Redactie te Kampen.

Dr. VAN RAALTE.

Zoo even ontfang ik een brief van onzen waarden broeder den Eerw. R. PIETERS, die ons en allen vrienden en betrekkingen van den overledenen, namens zijne kinderen het ontslapen meldt van onzen veelgeliefden zwager en medearbeider in het Koninkrijk Gods

Dr. Albertus Christiaan van Raalte.

Hij overleed den 7 Nov. jl. 's morgens ten half acht. Gedurende de laatste week waren zijne smarten geweken. De laatste uren leed hij aan benauwdheid in het ademhalen. Zijn verstand was tot het laatste toe helder. De woorden die hij bij lettergrepen uitsprak, ademden dat vertrouwen op God, dat hem altijd kenmerkte. Hij is gestorven gelijk hij geleefd heeft. Hij heeft veel gewonnen, zijne kinderen en Gods gemeente hebben veel verloren. Mocht zijn mantel op velen van ons vallen. De overledene bereikte den ouderdom van ruim 65 jaar. Zoo van iemand, dan zeggen wij van dezen onzen zeer geliefden broeder en medearbeider:

„Een groote, een Held Israëls is gevallen.” Tien jaren, van 1836—1846, streed hij onder ons in de voorste rijen voor de vrijmaking der gemeente Gods van eigendunkelijke menschelijke banden. Toen, in 1846, vertrok hij met vele anderen naar Noord-Amerika in diep besef, dat wij zoo velen onzer land- en geloofsgenooten niet mochten laten gaan, zonder zooveel in ons was hun ten oog en voet te verstrekken. Dat hij zulks der geheele nederzetting in Michigan, en velen elders geweest is, dat hij als haar Stichter en Vader werd, zullen de *Bladen* ons wel spoedig in 't breede melden. Gind niet alleen, maar ook onder ons blijft zijne nagedachtenis in zegening. Hoe velen er door zijne machtige, aangrijpende prediking tot den Heere gebracht zijn of op den weg des geloofs verkeerden. Verkwikt en gesterkt, zal eerst de eeuwigheid openbaren. Wij matigen ons zeker niet te veel aan, wanneer wij door dit woord, ook naar wij vertrouwen als 't ware namens geheel de Christelijke Gereformeerde Kerk in Nederland aan zijne kinderen en aan onze Zuster-gemeenten in Noord-Amerika, onze deelnemende, groete in den Heere overbrengen. Kampen, 23 November 1876. A. BRUMMELKAMP.

Het vrijwillig volk.

II.

„Mijn vrijwillig volk.” Hooglied 6: 12.

Zij zijn een vrijwillig volk, naar den drang van het eigen hart. En juist deze vrijwilligheid is de grootste triomf van Gods genade in het hart der geloovigen. Of wat is de kern van dat genadewerk? Wat is het wonder in den wedergeborene? Wat maakt hem een mensch Gods? Wat onderscheidt hem van de wereld? Wat maakt hem geschikt voor den Hemel? Wat wapent, heiligt, bekrachtigt hem? Het is de verandering van wil, het is de omkeering der genegenheden, het is de vrijwilligheid tot God. Ja, 't is waar, alles is genade, de natuur is onwillig, het bedenken des vleesch blijft vijandschap tegen God, wij worden als vijanden gezaligd; maar — vergeten wij de keerzijde niet. Vrijwillig kózen zij de zijde des Heeren. Geen vleeschelijke middelen drongen hen: Geen geweld dreef hen. Hun verstand is verlicht en hun hart is geopend voor de waarheid. Zij hebben het woord gaarne aangenomen. De Heilige Geest heeft de kracht der vijandschap verbroken. Door verlichtende en overredende genade werden zij gewillig. Zij zien de grootheid en snoodheid hunner zonden, en bidden gewillig om vergeving; zij zien de dienenswaardigheid des Heeren, en bidden gewillig om een hart, geneigd tot de vreeze van Zijn Naam; zij zien de dierbaarheid van den Zaligmaker, en bidden gewillig in Hem te worden gevonden, Zijn eigendom te mogen zijn; zij zien het ijdele dezer wereld, en bidden gewillig: „Wend mijne oogen af, dat zij geen ijdelheid zien!” Vrijwillig keerden zij zich tot God, volgden zij den verachten Heiland, onderwierpen zij zich in geloof aan des Heeren Woord. Vrijwillig geven zij ge-

tuigenis, komen zij er vooruit, dat des Heeren Naam, zaak, eer en volk hun dierbaar werd. Getrouw tot in den dood, doen gevaren noch beroovingen, banden noch martelingen hen terugdeinzen. Zie het in Paulus, hij wist wat hem overkomen zou, maar wankelde niet: „Wat doet gij, dat gij weent, en mijn hart week maakt?” sprak hij, „want ik ben bereid, niet alleen gebonden te worden, maar ook te sterven te Jerusalem voor den naam van den Heere Jezus.” Zie het in de geloovige Hebreë: Zij hebben de rooving hunner goederen met blijdschap aangenomen.” Zie het bevestigd in de geschiedenis der Christelijke Kerk, die op elke bladzijde van den heldenmoed harer martelaren gewaagt. Denk b. v. aan die jeugdige Christen, die met haar kind in de armen naar de gerichtplaats ging, zeggende: „Er worden heden kroonen uitgedeeld, ik ga heen om er een te ontvangen.” Vrijwillig dragen zij het kruis om des Heeren wil, onderwerpen zij zich aan het leed dezer aarde. Zij hebben in de wereld vele verdrukkingen. Allerlei tegenspoed is hun deel. Krankte treft hen; dierbaren ontvallen hun; zorgen des levens drukken hen; teleurstellingen grieven hen; bestrijdingen des Satans kwellen hen; maar zij zijn heilig, gewillig om te ondergaan, waartoe de Heere hen roept. Zij willen dagelijks hun kruis opnemen. Zij weten wat het zegt „geduldig té zijn in de verdrukking”, en hunne „zielen in lijdzaamheid te bezitten.” Zij kunnen er zelfs toe komen te roemen in de verdrukking, en „het voor groote vreugde te achten, wanneer zij in velerlei verzoekingen vallen.” Zij kunnen het verstaan, waarom David zei: „Ik zal mijn mond niet opdoen, want Gij hebt het gedaan”, en waarom de kerk betuigde: „Ik zal des Heeren gramschap dragen; want ik heb tegen Hem gezondigd. Hij zal mij uitbrengen aan het licht.”

Vrijwillig arbeiden zij in Zijn naam, voor Zijne zaak. Vrijwillig vragen zij naar Zijn wil, volbrengen zij Zijne bevelen. De liefde dringt hen. Zij hebben lust in des Heeren wet. Zij kennen het gaarne herbergen, het blymoedig geven, m. e. w. het dienen met blydschap. Zij zeggen: „Zie de dienstmaagd des Heeren.” Zij bidden: „Spreek Heere, Uw dienstknecht hoort.” Vrijwillig blijven zij in de dienst des Heeren. Zij willen niet weder ontslagen worden. Integendeel. Deze dienstknechten willen geen anderen heer; deze onderdanen begeeren geen anderen koning. Dagelijks betuigen zij: „Onder Uwé heerschappij, zijn wij zalig, zijn wij vrij.” Dagelijks denken zij dat zij knechten Gods zijn geworden, onder de macht der genade staan, en heffen zij biddende aan: „Het zij dat wij leven, wij leven den Heere; het zij dat wij sterven, wij sterven den Heere; het zij dan dat wij leven, het zij dat wij sterven, wij zijn des Heeren.” Het is een leger van vrijwilligers. Het zijn krijgsknechten van koninklijken aard. Het is een onverdelgbaar, een edel, een vrijwillig volk, de eer, de roem, de glorie van Christus. Zij zijn een vrijwillig volk, naar het voorbeeld der heiligen. Vrijwilligheid was steeds het karakter van Gods volk, onder alle beëdelingen hun lust. Zelfs de bediening der wet kent vrijwillige offers. De geschiedenis van Gideon wijst ons op driehonderd vrijwilligers. Debora zingt: „Looft den Heere om het vrijwillig volk.” David is verheugd als het volk vrijwillige offers brengt; hij bezingt het vrijwillige volk in Ps. 110. Salomo dankt na de voltooiing des tempels om de vrijwilligheid des volks. Jesaja is voor Jehovah een vrijwillige, waar hij zegt: „Zend mij!” Jezus zegt als herder: „Mijne

schapen hooren mijne stem.” Paulus roemt: „Ik heb een vermaak in de wet Gods, naar den inwendigen mensch.” Hij verzekert zich: „Zoo ik het gewillig doe, ontfang ik loon.” Eeuw aan eeuw, geslacht aan geslacht, één keus, één roem, één exempel: Eer vrijwillig volk. Te midden van het gedrang en ten aanhoore der slaven, klinkt steeds het lied: „Wat vrees heeft elk, die Uw wet bemint, Zij zullen aan geen hinderpaal zich stooten. Ik, Heer! die al mijn blydschap in U vind, Hoop op uw heil met al uw gunstgenooten: k Doe Uw gebóón oprecht en welgezind. Uw liefdedienst heeft mij nog nooit verdrotten.” Zij zijn een vrijwillig volk: „naar de bestemming des levens.” „Uw liefdedienst heeft mij nog nooit verdrotten!” Dat is de onvergankelijke leuze, het herkenningwoord voor al Gods kinderen, de weerklink op Jezus' Woord: „Mijn vrijwillig volk!” In die vrijwilligheid is geheel hun geestelijk leven omschreven. Het vrijwillige volk alleen is afhankelijk, is oprecht, heeft lief, is gewapend, strijd met vuur, heeft eene onbedriegelijke verwachting, geniet ware blijdschap en wordt eens wettig gekroond. Gelukkig volk! Gezegend zij, die hart en leven, lichaam en geest vrijwillig afstaan aan Hem, die alles en in allen is, die wat zij zijn voor Hem willen zijn, en wat zij hebben voor Hem willen hebben, zij, wier roem het is: „Wij zijn des Heeren.” Het moge gaan door diepen en over hoogten, door lijden en strijd; geen nood. Ondanks alles wat hen bejegt, zij blijven getrouw, volharden ten einde toe. Straks een zalige krooningsdag. Straks het volksfeest der uitverkorene natie. In eenwig licht, in eindeloze vreugde treedt Jezus hun tegemoet, plaatst zich op

DE BARBAZUIN.

STEMMEN UIT DE CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE KERK IN NEDERLAND.

(Ten voordeele der Theologische School te Kampen.)

Vrijdag, 24 November 1876.

Dood! waar is uw prikkel? Hell! waar is uwe overwinning? 1 Kor. 15: 56.

Dit blad wordt wekelijks, des Vrijdags uitgegeven. Abonnementsprijs, per drie maanden, franco per post, door geheel het Rijk f 1.50. Voor Oost-Indië en Amerika f 1.75. Voor Zuid-Afrika f 2.— Abonnemenen buiten het Rijk moeten per kwartaal vóóruit worden betaald. Prijs van afzonderlijke nummers 12½ ct.

Uitgever:
S. VAN VELZEN JR.
TE 'S GRAVENHAGE.

Prijs der advertentiën van 1—10 regels f 1.— elke regel meer 10 cts. Boekhandelaars-advertentiën 3/2 maal. — Advertentiën en bestellingen gelieve men op werkdagen vrachtvrij te adresseren aan den Drukker W. E. J. Tjeenk Willink, te Zwolle; Kerk en School-nieuws, benevens in te zenden Stukken en ter recensie bestemde werken aan de Redactie te Kampen.

Dr. VAN RAALTE.

Zoo, even ontfang ik een brief van onzen waarden broeder den Eerw. R. PIETERS, die ons en allen vrienden en betrekkingen van den overledenen, namens zijne kinderen het ontslapen meldt van onzen veelgeliefden zwager en medearbeider in het Koninkrijk Gods.

Dr. Albertus Christiaan van Raalte.

Hij overleed den 7. Nov. jl. 's morgens ten half acht. Gedurende de laatste week waren zijne smarten geweken. De laatste uren leed hij aan nauwduidheid in het ademen.

Zijn verstand was tot het laatste toe heid. De woorden, die hij bij leetgrepen uitsprak, ademden dat vertrouwen op God, dat hem altijd kenmerkte. Hij is gestorven gelijk hij geleefd heeft.

Hij heeft veel gewonnen, zijne kinderen en Gods gemeente hebben veel verloren.

Mocht zijn mantel op velen van ons vallen.

De overledene bereikte den ouderdom van ruim 65 jaar.

Zoo van iemand, dan zeggen wij van dezen onzen zeer geliefden broeder en medearbeider:

„Een groote, een Held Israëls is gevallen.”

Tien jaren, van 1836—1846, streed hij onder ons in de voorste rijen voor de vrijmaking der gemeente Gods van eigendunkelijke menschelijke banden.

Toen in 1846, vertrok hij met vele anderen naar Noord-Amerika in diep besef, dat wij zoo velen onzer land- en geloofsgenooten niet mochten laten gaan, zonder zooveel in ons was hun ten oog en voet te verstrekken. Dat hij zulks, der geheele nederzetting in Michigan, en velen elders geweest is, dat hij als haar Stichter en Vader werd, zullen de *Bladen* ons wel spoedig in 't breede melden.

Ginds niet alleen, maar ook onder ons blijft zijne nagedachtenis in zegening. Hoe velen er door zijne machtige, aangrijpende prediking tot den Heere gebracht zijn of op den weg des geloofs terecht gekomen, verkwikt en gesterkt, zal eerst de eeuwigheid openbaren.

Wij matigen ons zeker niet te veel aan, wanneer wij door dit woord, ook naaf wij vertrouwen als 't ware namens geheel de Christelijke Gereformeerde Kerk in Nederland aan zijne kinderen en aan onze Zuster-gemeenten in Noord-Amerika, onze deelnemende, groete in den Heere overbrengen.

Kampen,
23 November 1876.

A. BRUMMELKAMP.

Het vrijwillig volk.

II.

„Mijn vrijwillig volk.”
Hooglied 6: 12.

Zij zijn een vrijwillig volk: naar den drang an het eigen hart. En juist deze vrijwilligheid is de grootste triomf van Gods genade in het hart der geloovigen. Of wat is de kern van dat genadewerk? Wat is het wonder in den wedergeborene? Wat maakt em een mensch Gods? Wat onderscheidt em van de wereld? Wat maakt hem geschikt voor den Hemel? Wat wapent, heiligt, ekrachtigd hem? Het is de verandering an wil; het is de omkeering der genegeneden, het is de vrijwilligheid tot God. Ja, 't is waar, alles is genade, de natuur is onvrijwillig, het bedenken, des vleesches blijft vijandschap tegen God, wij worden als vijanden gezaligd; maar — vergeten wij de keerzijde niet. Vrijwillig kopen zij de zijde des Heeren. Geen vleeschelijke middelen drongen hen; Geen geweld, dreef hen. Hun verstand is verlicht en hun hart is geopend oor de waarheid. Zij hebben het woord gaarne aangenomen. De Heilige Geest heeft de kracht der vijandschap verbroken. Door verlichtende en overredende genade werden zij gewillig. Zij zien de grootheid en snoodheid hunner zonden, en bidden gewillig om vergeving; zij zien de dienenswaardigheid des Heeren, en bidden gewillig om een hart, geneigd tot de vreeze van Zijn Naam; zij zien de dierbaarheid van den Zaligmaker, en bidden gewillig in Hem te worden gevonden, zijne eigendom te mogen zijn; zij zien het ijdele, dezer wereld, en bidden gewillig: „Wend mijne oogen af, dat zij geen ijdelheid volgen, zij den verachten Heiland, onderwerpen zij zich in geloof aan des Heeren Woord. Vrijwillig geven zij ge-

tuigenis, komen zij er vooruit, dat des Heeren Naam, zaak, eer en volk hun dierbaar werd. Getrouw tot in den dood, doen gevangen noch beroovingen, banden noch martelingen hen terugdeinzen. Zie het in Paulus, hij wist wat hem overkomen zou, maar wankelde niet: „Wat doet gij, dat gij weent, en mijn hart week maakt?” sprak hij, „want ik ben bereid, niet alleen gebonden te worden, maar ook te sterven te Jerusalem voor den naam van den Heere Jezus.” Zie het in de geloovige Hebreën: Zij hebben „de rooving hunner goederen met blijdschap aangenomen.” Zie het bevestigd in de geschiedenis der Christelijke Kerk, die op elke bladzijde van den heldenmoed harer martelaren gewaagt. Denk b. v. aan die jeugdige Christen, die met haar kind in de armen naar de gerichtplaats ging, zeggende: „Er worden heden kroonen uitgedeeld, ik ga heen om er een te ontvangen.” Vrijwillig dragen zij het kruis om des Heeren wil, onderwerpen zij zich aan het leed dezer aarde. Zij hebben in de wereld vele verdrukkingen. Allerlei tegenspoed is hun deel. Krankte treft hen; dierbaren ontvallen hun; zorgen des levens drukken hen; teleurstellingen grieven hen; bestrijdingen des Satans kwellen hen; maar zij zijn heilig, gewillig om te ondergaan, waartoe de Heere hen roept. Zij willen dagelijks hun kruis opnemen. Zij weten wat het zeggenduldgé té zijn in de verdrukking, en hunne zielen in lijdzaamheid te bezitten.” Zij kunnen er zelfs toe komen „te roemen in de verdrukking”, en „het voor groote vreugde te achten, wanneer zij in velerlei verzoeking vallen.” Zij kunnen het verstaan, waarom David zei: „Ik zal mijn mond niet opdoen, want Gij hebt het gedaan”, en waarom de kerk bevestigd: „Ik zal des Heeren gezantschap dragen; want ik heb tegen Hem gezondigd. Hij zal mij uitbrengen aan het licht.”

Vrijwillig arbeiden zij in Zijn naam, voor Zijne zaak.

Vrijwillig vragen zij naar Zijn wil, volbrengen zij Zijne bevelen. De liefde dringt hen. Zij hebben lust in des Heeren wet. Zij kennen het gaarne herbergen, het blijmoedig geven, m. e. w. het dienen met blijdschap.

Zij zeggen: „Zie de dienstmaagd des Heeren,” Zij bidden: „Spreek Heere, Uw dienstknecht hoort.” Vrijwillig blijven zij in de dienst des Heeren. Zij willen niet weder ontslagen worden. Integendeel. Deze dienstknechten willen geen anderen heer; deze onderdanen begeeren geen anderen koning. Dagelijks betuigen zij: „Onder Uwe heerschappij, zijn wij zalig, zijn wij vrij.”

Dagelijks denken zij dat zij knechten Gods zijn geworden, onder de macht der genade staan, en heffen zij biddende aan: „Het zij dat wij leven, wij leven den Heere; het zij dat wij sterven, wij sterven den Heere; het zij dan dat wij leven, het zij dat wij sterven, wij zijn des Heeren.”

Het is een leger van vrijwilligers. Het zijn krijgsknechten van koninklijken aard. Het is een onverdelgbaar, een edel, een vrijwillig volk, de eer, de roem, de glorie van Christus.

Zij zijn een vrijwillig volk: naar het voorbeeld der heiligen. Vrijwilligheid was steeds het karakter van Gods volk, onder alle beëdelingen hun lust. Zelfs de bediening der wet kent vrijwillige offers. De geschiedenis van Gideon wijst ons op driehonderd vrijwilligers. Debora zingt: „Looft den Heere om het vrijwillig volk.” David is verheugd als het volk vrijwillige offers brengt; hij bezigt het vrijwillige volk in Ps. 110. Salomo dankt na de voltooiing des tempels om de vrijwilligheid des volks. Jesaja is voor Jehovah een vrijwillige, waar hij zegt: „Zend mij!” Jezus zegt als herder: „Mijne

schapen hooren mijne stem.” Paulus roemt: „Ik heb een vermaak in de wet Gods, naar den inwendigen mensch.” Hij verzekert zich: „Zoo ik het gewillig doe, ontfang ik loon.” Eeuw aan eeuw, geslacht aan geslacht, één keus, één roem, één exempel: Een vrijwillig volk. Te midden van het gedrang en ten aanhoore der slaven klinkt steeds het lied:

„Wat vrede heeft elk, die Uwe wet bemint,
Zij zullen aan geen hinderpaal zich stooten.
Ik, Heer! die al mijn blijdschap in U vind,
Hoop op uw heil met al uw gunstgevoelen:
„k Doe Uw geboden oprecht en welgezind;
Uw liefdedienst heeft mij nog nooit verdrot.”

Zij zijn een vrijwillig volk: naar de bestemming des levens. „Uw liefdedienst heeft mij nog nooit verdrot.” Dat is de onvergankelijke leuze; het herkenningswoord voor al Godskinderen, de weerklank op Jezus' Woord: „Mijn vrijwillig volk!” In die vrijwilligheid is geheel hun geestelijk leven omschreven. Het vrijwillige volk alleen is afhankelijk; is oprecht, heeft lief, is gewapend, strijd met vuur, heeft eene onbedriegelijke verwachting, geniet ware blijdschap en wordt eens wettig gekroond. Gelukkig volk! Gezegend zij, die hart en leven, lichaam en geest vrijwillig afstaan aan Hem, die alles en in allen is, die wat zij zijn voor Hem willen zijn, en wat zij hebben voor Hem willen hebben, zij, wier roem het is: „Wij zijn des Heeren.” Het moge gaan door diepten en over hoogten, door lijden en strijd; geen nood. Ondanks alles wat hen bejegt, zij blijven getrouw, volharden ten einde toe. Straks een zalige krooningsdag. Straks het volksfeest der uitverkorene natie. In eeuwig licht, in eindeloze vreugde treedt Jezus hun tegemoet, plaatst zich op

DE BAZUIN.

STEMMEN UIT DE CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE KERK IN NEDERLAND.

(Ten voordeele der Theologische School te Kampen.)

Vrijdag, 24 November 1876.

Dood! waar is uw prikkel? Hel! waar is uwe overwinning? 1 Kor. 15: 56.

Dit Blad wordt wekelijks, des Vrijdags uitgegeven. Abonnementsprijs, per drie maanden, franco per post, door geheel het Rijk f 1.50. Voor Oost-Indië en Amerika f 1.75. Voor Zuid-Afrika f 2.— Abonnemenen buiten het Rijk moeten per kwartaal vóórút worden betaald. Prijs van afzonderlijke nummers 12 ct.

Uitgever:
S. VAN VELZEN JR.
TE 'S GRAVENHAGE.

Prijs der advertentiën van 1—10 regels /f 1.— elke regel meer 10 cts. Boekhandelaars-advertentiën 3/2 maal. — Advertentiën en bestellingen gelieve men op werkdagen vrachtvrij te adresseren aan den Drukker W. B. J. Tjeenk Willink, te Zwolle; Kerk en School-nieuws, benevens in te zenden Stukken en ter recensie bestemde werken aan de Redactie te Kampen.

Dr. VAN RAALTE.

Zoo even ontfang ik een brief van onzen waarden broeder den Eerw. R. PIETERS, die ons en allen vrienden en betrekkingen van den overledenen, namens zijne kinderen het ontslapen meldt van onzen veelgeliefden zwager en medearbeider in het Koninkrijk Gods

Dr. Albertus Christiaan van Raalte.

Hij overleed den 7 Nov. jl. 's morgens ten half acht. Gedurende de laatste week waren zijne smarten geweest. De laatste uren leed hij aan benauwdheid in het ademen. Zijn verstand was tot het laatste toe helder. De woorden, die hij bij lettergrepen uitsprak, ademden dat vertrouwen op God, dat hem altijd kenmerkte. Hij is gestorven gelijk hij geleefd heeft. Hij heeft veel gewonnen, zijne kinderen en Gods gemeente hebben veel verloren. Mocht zijn mantel op velen van ons vallen. De overledene bereikte den ouderdom van ruim 65 jaar. Zoo van iemand, dan zeggen wij van dezen onzen zeer geliefden broeder en medearbeider:

„Een groote, een Held Israëls is gevallen.” Tien jaren, van 1836—1846, streed hij onder ons in de voorste rijen voor de vrijmaking der gemeente Gods van eigendunkelijke menschelijke banden. Toen, in 1846, vertrok hij met vele anderen naar Noord-Amerika in diep besef, dat wij zoo velen onzer land- en geloofsgenooten niet mochten laten gaan, zonder zooveel in ons was hun ten oog en voet te verstrekken. Dat hij, zulks der geheele nederzetting in Michigan, en velen elders, geweest is, dat hij als haar Stichter en Vader werd, zullen de *Bladen* ons wel spoedig in 't breede melden. Ginds niet alleen, maar ook onder ons blijft zijne nagedachtenis in zegening. Hoe velen er door zijne machtige, aangrijpende prediking tot den Heere gebracht zijn or op een weg der eeuwigheid verkwikt en gesterkt, zal eerst de eeuwigheid openbaren. Wij matigen ons zeker niet te veel aan, wanneer wij door dit woord, ook naar wij vertrouwen als 't ware namens geheel de Christelijke Gereformeerde Kerk in Nederland aan zijne kinderen en aan onze Zuster-gemeenten in Noord-Amerika, onze deelnemende, groete in den Heere overbrengen.
Kampen,
23 November 1876. A. BRUMMELKAMP.

Het vrijwillig volk.

II.

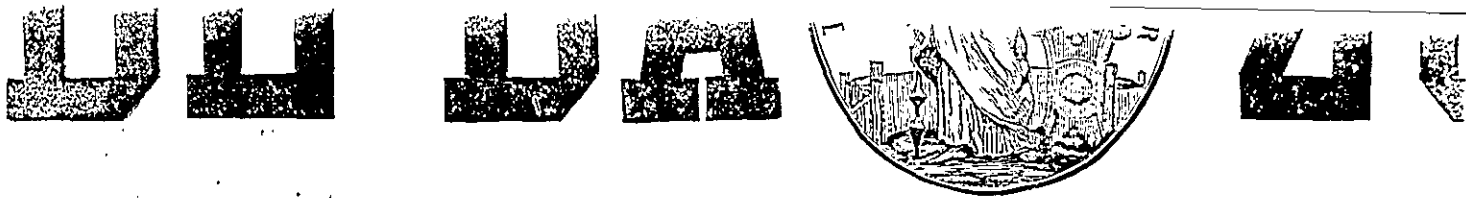
„Mijn vrijwillig volk.”
Hooglied 6: 12.

Zij zijn een vrijwillig volk; naar den drang van het eigen hart. En juist deze vrijwilligheid is de grootste triomf van Gods genade in het hart der geloovigen. Of wat is de kern van dat genadewerk? Wat is het wonder in den wedergeborene? Wat maakt hem een mensch Gods? Wat onderscheidt hem van de wereld? Wat maakt hem geschikt voor den Hemel? Wat wapent, heiligt, bekrachtigt hem? Het is de verandering van wil, het is de omkeering der genegenheden, het is de vrijwilligheid tot God. Ja, 't is waar, alles is genade, de natuur is onwillig, het bedenken des vleesches blijft vijandschap tegen God, wij worden als vijanden gezaligd; maar — vergeten wij de keerzijde niet. Vrijwillig kózen zij de zijde des Heeren. Geen vleeschelijke middelen drongen hen; geen geweld dreef hen. Hun verstand is verlicht en hun hart is geopend voor de waarheid. Zij hebben het woord *gaarne* aangenomen. De Heilige Geest heeft de kracht der vijandschap verbroken. Door verlichtende en overredende genade werden zij gewillig. Zij zien de groetheid en snoodheid hunner zonden, en bidden gewillig om vergeving; zij zien de dienswaardigheid des Heeren, en bidden gewillig om een hart, geneigd tot de vreeze van Zijn Naam; zij zien de dierbaarheid van den Zaligmaker, en bidden gewillig in Hem te worden gevonden, Zijn eigendom te mogen zijn; zij zien het ijdele dezer wereld, en bidden gewillig: „Wend mijne oogen af, dat zij geen ijdelheid zien!” Vrijwillig keerden zij zich tot God, volgden, zij den verachten Heiland, onderwierpen zij zich in geloof aan des Heeren Woord. Vrijwillig geven zij ge-

tuisenis, komen zij er vooruit, dat des Heeren Naam, zaak, eer en volk hun dierbaar werd. Getrouw tot in den dood, doen gevaren noch beroovingen, banden noch martelingen hen terugdeinzen. Zie het in Paulus, hij wist wat hem overkomen zou, maar wankelde niet: „Wat doet gij, dat gij weent, en mijn hart week maakt?” sprak hij, „want ik ben bereid, niet alleen gebonden te worden, maar ook te sterven te Jerusaleem voor den naam van den Heere Jezus.” Zie het in de geloovige Hebreën: Zij hebben „de rooving hunner goederen met blijdschap aangenomen.” Zie het bevestigd in de geschiedenis der Christelijke Kerk, die op elke bladzijde van den heldenmoed harer martelaren gewaagt. Denk b. v. aan die jeugdige Christen, die met haar kind in de armen naar de gerichtplaats ging, zeggende: „Er worden heden kroonen uitgedeeld, ik ga heen om er een te ontfangen.” Vrijwillig dragen zij het kruis om des Heeren wil, onderwerpen zij zich aan het leed dezer aarde. Zij hebben in de wereld vele verdrukkingen. Allerlei tegenspoed is hun deel. Krankte treft hen; dierbaren ontvallen hun; zorgen des levens drukken hen; teleurstellingen grieven hen; bestrijdingen des Satans kwelen hen; maar zij zijn heilig, gewillig om te ondergaan, waartoe de Heere hen roept. Zij willen dagelijks hun kruis opnemen. Zij weten wat het zegt „geduldig te zijn in de verdrukking”, en hunne zielen in lijdzaamheid te bezitten.” Zij kunnen er zelfs toe komen „te roemen in de verdrukking”, en „het voor groote vreugde te achten, wanneer zij in velerlei verzoekingen vallen.” Zij kunnen het verstaan, waarom David zei: „Ik zal mijn mond niet opdoen, want Gij hebt het gedaan”, en waarom de kerk betuigde: „Ik zal des Heeren gramschap dragen; want ik heb tegen Hem gezondigd. Hij zal mij uitbrengen aan het licht.”

Vrijwillig arbeiden zij in Zijn naam, voor Zijne zaak. Vrijwillig vragen zij naar Zijn wil, volbrengen zij Zijne bevelen. De liefde dringt hen. Zij hebben *lust* in des Heeren wet. Zij kennen het *gaarne* herbergen, het *blijmoedig* geven, m. e. w. het dienen met *blijdschap*. Zij zeggen: „Zie de dienstmaagd des Heeren.” Zij bidden: „Spreek Heere, Uw dienstknecht hoort.” Vrijwillig blijven zij in de dienst des Heeren. Zij willen niet weder ontslagen worden. Integendeel. Deze dienstknechten willen geen anderen heer; deze onderdanen begeren geen anderen koning. Dagelijks betuigen zij: „Onder Uwe heerschappij, zijn wij zalig, zijn wij vrij.” Dagelijks denken zij dat zij knechten Gods zijn geworden, onder de macht der genade staan, en heffen zij biddende aan: „Het zij dat wij leven, wij leven den Heere; het zij dat wij sterven, wij sterven den Heere; het zij dan dat wij leven, het zij dat wij sterven, wij zijn des Heeren.” Het is een leger van vrijwilligers. Het zijn krijgsknechten van koninklijken aard. Het is een onverdelgbaar, een edel, een vrijwillig volk, de eer, de roem, de glorie van Christus. Zij zijn een vrijwillig volk; naar het voorbeeld der heiligen. Vrijwilligheid was steeds het karakter van Gods volk, onder alle beledingen hun lust. Zelfs de bediening der wet kent vrijwillige offers. De geschiedenis van Gideon wijst ons op driehonderd vrijwilligers. Debora zingt: „Loof den Heere om het vrijwillig volk.” David is verheugd als het volk vrijwillige offers brengt; hij bezingt het vrijwillige volk in Ps. 110. Salomo dankt na de voltoojing des tempels om de vrijwilligheid des volks. Jesaja is voor Jehovah een vrijwillige, waar hij zegt: „Zend mij!” Jezus zegt als herder: „Mijne

schapen hooren mijne stem.” Paulus roemt: „Ik heb een vermaak in de wet Gods, naar den inwendigen mensch.” Hij verzekert zich: „Zoo ik het gewillig doe, ontfang ik loon.” Eenw aan eeuw, geslacht aan geslacht, één keus, één roem, één exempel: Een vrijwillig volk. Te midden van het gedrang en ten aanhoore der slaven klinkt steeds het lied:
„Wat vrees heeft elk, die Uwe wet bemint,
Zij zullen aan geen hinderpaal zich stooten.
Ik, Heer! die al mijn blijdschap in U vind,
Hoop op uw heil met al uw gunstgenooten:
„k Doe Uw geboden oprecht en welgezind,
Uw liefdedienst heeft mij nog nooit verdrotent.”
Zij zijn een vrijwillig volk; naar de bestemming des levens. „Uw liefdedienst heeft mij nog nooit verdrotent!” Dat is de onvergankelijke leuze, het herkenningswoord voor al Godskinderen, de weerklink op Jezus' Woord: „Mijn vrijwillig volk!” In die vrijwilligheid is geheel hun geestelijk leven omschreven. Het vrijwillige volk alleen is afhankelijk, is oprecht, heeft lief, is gewapend, strijd met vuur, heeft eene onbedriegelijke verwachting, geniet ware blijdschap en wordt eens wettig gekroond. Gelukkig volk! Gegengend zij, die hart en leven, lichaam en geest vrijwillig afstaan aan Hem, die alles en in allen is, die wat zij zijn voor Hem willen zijn, en wat zij hebben voor Hem willen hebben, zij, wier roem het is: „Wij zijn des Heeren.” Het moge gaan door diepten en over hoogten, door lijden en strijd; geen nood. Ondanks alles wat hen bejegt, zij blijven getrouw, volharden ten einde toe. Straks een zalige krooningsdag. Straks het volksfeest der uitverkorone natie. In eeuwig licht, in eindelooze vreugde treedt Jezus hun tegemoet, plaatst zich op

STEMMEN UIT DE CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE KERK IN

(Ten voordeele der Theologische School te Kampen.)

Joël II : 1a. Blaast de Bazuin.

Vrijdag, 24 November 1876.

Dood! wan
winning?

Dit Blad wordt wekelijks, des Vrijdags uitgegeven. Abonnementsprijs, per drie maanden, franco per post, door geheel het Rijk f 1.50. Voor Oost-Friesland en Amerika f 1.75. Voor Zuid-Afrika f 2.—. Abonnementen buiten het Rijk moeten per kwartaal vóóruit worden betaald. Prijs van afzonderlijke nummers 12½ ct.

Uitgever:
S. VAN VELZEN JR.
TE 's GRAVENHAGE.

Prijs der advertentie 10 cts. Boekhandelaar bestellingen gelieve men den Drukker W. E. J. nieuws, benevens in te werken aan de Redact

Dr. VAN RAALTE.

Zoo even ontvang ik een brief van onzen waarden broeder den Eerw. R. PIETERS, die ons en allen vrienden en betrekkingen van den overledenen, namens zijne kinderen het ontslapen meldt van onzen veelgeliefden zwager en medearbeider in het Koninkrijk Gods

Dr. Albertus Christiaan van Raalte.

Hij overleed den 7 Nov. jl. 's morgens ten half acht. Gedurende de laatste week waren zijne smarten geweken. De laatste uren leed hij aan benauwdheid in het ademen. De laatste

Zijn verstand was tot het laatste toe helder. De woorden, die hij bij lettergrepen uitsprak, ademden dat vertrouwen op God, dat hem altijd kenmerkte. Hij is gestorven gelijk hij geleefd heeft.

Hij heeft veel gewonnen, zijne kinderen en Gods gemeente hebben veel verloren.

Mocht zijn mantel op velen van ons vallen.

De overledene bereikte den ouderdom van ruim 65 jaar.

Zoo van iemand, dan zeggen wij van dezen onzen zeer geliefden broeder en medearbeider:

„Een groote, een Held Israëls Tien jaren, van 1836—1846, strede de vrijmaking der gemeente Gods van Toen, in 1846, vertrok hij met diep besef, dat wij zoo velen onzer laten gaan, zonder zooveel in ons was. Dat hij zulks der geheele nederzetting is, dat hij als haar Stichter en Va spoedig in 't breede melden.

Ginds niet alleen, maar ook or zegening. Hoe velen er door zijne den Heere gebracht zijn of op des verkwikt en gesterkt, zal eerst de

Wij matigen ons zeker niet te v ook naar wij vertrouwen als 't ware meerde Kerk in Nederland aan zijne l in Noord-Amerika, onze deelnemende

Kampen,
23 November 1876.

Het vrijwillig volk.

II.

„Mijn vrijwillig volk.”
Hooglied 6 : 12^a.

Zij zijn een vrijwillig volk: naar den drang van het eigen hart. En juist deze vrijwilligheid is de grootste triomf van Gods genade in het hart der geloovigen. Of wat is de kern van dat genadewerk? Wat is het wonder in den wedergeborene? Wat maakt hem een mensch Gods? Wat onderscheidt hem van de wereld? Wat maakt hem geschikt voor den Hemel? Wat wapent, heiligt, bekrachtigd hem? Het is de verandering van wil; het is de omkeering der genegenheden, het is de vrijwilligheid tot God. Ja, 't is waar, alles is genade, de natuur is onwillig, het bedenken des vleesches blijft vijandschap tegen God, wij worden als vijanden gezaligd; maar — vergeten wij de keerzijde niet. Vrijwillig kozen zij de zijde des Heeren. Geen vleeschelijke middelen drongen hen. Geen geweld dreef hen. Hun verstand is verlicht en hun hart is geopend voor de waarheid. Zij hebben het woord gaarne aangenomen. De Heilige Geest heeft de kracht der vijandschap verbroken. Door

tuigenis, komen zij er vooruit, dat des Heeren Naam, zaak, eer en volk hun dierbaar werd. Getrouw tot in den dood, doen gevaren noch beroovingen, banden noch martelingen hen terugdeinzen. Zie het in Paulus, hij wist wat hem overkomen zou, maar wankelde niet: „Wat doet gij, dat gij weent, en mijn hart week maakt?” sprak hij, „want ik ben bereid, niet alleen gebonden te worden, maar ook te sterven te Jerusalem voor den naam van den Heere Jezus.” Zie het in de geloovige Hebreë: Zij hebben „de rooving hunner goederen met blijdschap aangenomen.” Zie het bevestigd in de geschiedenis der Christelijke Kerk, die op elke bladzijde van den heldenmoed harer martelaren gewaagt. Denk b. v. aan die jeugdige Christen, die met haar kind in de armen naar de gerichtplaats ging, zeggende: „Er worden heden kroonen uitgedeeld, ik ga heen om er een te ontvangen.” Vrijwillig dragen zij het kruis om des Heeren wil, onderwerpen zij zich aan het leed dezer aarde. Zij hebben in de wereld vele verdrukkingen. Allerlei tegenspoed is hun deel. Kraante treft hen; dierbaren ontvallen hun; zorgen des levens drukken hen; teleurstellingen grieven hen; bestrijdingen des Satans

Vrijwillig arbeiden zij in Zijn naam, voor Zijne zaak.

Vrijwillig vragen zij naar Zijn wil, vol brengen zij Zijne bevelen. De liefde dring hen. Zij hebben lust in des Heeren wet. Zij kennen het gaarne herbergen, het blijmoedig geven, m. e. w. het dienen met blijdschap.

Zij zeggen: „Zie de dienstmaagd de Heeren.” Zij bidden: „Spreek Heere, U dienstknecht hoort.” Vrijwillig blijven zij in de dienst des Heeren. Zij willen niet weder ontslagen worden. Integendeel. De dienstknechten willen geen anderen heer deze onderdanen begeeren geen andere koning. Dagelijks betuigen zij: „Onder Uw heerschappij, zijn wij zalig, zijn wij vrij

Dagelijks denken zij dat zij knechten Gods zijn geworden, onder de macht der genade staan, en heffen zij biddende aan: „Het. dat wij leven, wij leven den Heere; het. dat wij sterven, wij sterven den Heere. hetzij dan dat wij leven, hetzij dat v sterven, wij zijn des Heeren.”

Het is een leger van vrijwilligers. Het zijn krijgsknechten van koninklijken aar. Het is een onverdelgbaar, een edel, een vrijwillig volk, de eer, de roem, de glorie van Christus.

Kampen (Hoger Meisjes school) - (Kampens)

AANZUIN.

LIJKE GEREFORMEERDE KERK IN NEDERLAND.

ordeele der Theologische School te Kampen.)

rijdag, 24 November 1876.

Dood! waar is uw prikkel? Hel! waar is uwe overwinning? 1 Kor. 15 : 56.

Uitgever:

S. VAN VELZEN JR.

TE 'S GRAVENHAGE.

Prijs der advertentiën van 1—10 regels / 1.—; elke regel meer 10 cts. Boekhandelaars-advertentiën 3/2 maal. — Advertentiën en bestellingen gelieve men op werkdagen vrachtvrij te adresseren aan den Drukker W. E. J. Tjeenk Willink, te Zwolle; Kerk en Schoolnieuws, benevens in te zenden Stukken en ter recensie bestemde werken aan de Redactie te Kampen.

A N R A A L T E.

broeder den Eerw. vingen van den over- onzen veelgeliefden

Raalte.

f acht. eweken. De laatste

De woorden, die hij God, dat hem altijd

als gemeente hebben

65 jaar.

onzen zeer geliefden

„Een groote, een Held Israëls is gevallen.”

Tien jaren, van 1836—1846, streed hij onder ons in de voorste rijen voor de vrijmaking der gemeente Gods van eigendunkelijke menschelijke banden.

Toen, in 1846, vertrok hij met vele anderen naar Noord-Amerika in diep besef, dat wij zoo velen onzer land- en geloofsgenooten niet mochten laten gaan, zonder zooveel in ons was hun ten oog en voet te verstrekken. Dat hij zulks der geheele nederzetting in Michigan en velen elders geweest is, dat hij als haar Stichter en Vader werd, zullen de *Bladen* ons wel spoedig in 't breede melden.

Ginds niet alleen, maar ook onder ons blijft zijne nagedachtenis in zegening. Hoe velen er door zijne machtige, aangrijpende prediking tot den Heere gebracht zijn of op den weg des geloofs terecht gewezen, verkwikt en gesterkt, zal eerst de eeuwigheid openbaren.

Wij matigen ons zeker niet te veel aan, wanneer wij door dit woord, ook naar wij vertrouwen als 't ware namens geheel de Christelijke Gereformeerde Kerk in Nederland aan zijne kinderen en aan onze Zuster-gemeenten in Noord-Amerika, onze deelnemende groete in den Heere overbrengen.

Kampen,
23 November 1876.

A. BRUMMELKAMP.

er vooruit, dat des eer en volk hun dier- tot in den dood, doen vingen, banden noch vngdeinzen. Zie het in t hem overkomen zou, „Wat doet gij, dat gij week maakt?” sprak bereid, niet alleen ge- maar ook te sterven te

Vrijwillig arbeiden zij in Zijn naam, voor Zijne zaak. Vrijwillig vragen zij naar Zijn wil, volbrengen zij Zijne bevelen. De liefde dringt hen. Zij hebben lust in des Heeren wet. Zij kennen het gaarne herbergen, het blijmoedig geven, m. e. w. het dienen met blijdschap. Zij zeggen: „Zie de dienstmaagd des Heeren.” Zij bidden: „Spreek Heere, Uw

schapen hooren mijne stem.” Paulus roemt: „Ik heb een vermaak in de wet Gods, naar den inwendigen mensch.” Hij verzekert zich: „Zoo ik het gewillig doe, ontfang ik loon.” Eeuw aan eeuw, geslacht aan geslacht, één keus, één roem, één exempel: Een vrijwillig volk. Te midden van het gedrang en ten aanhoore der slaven klinkt steeds het lied:

DE BAZUIN

STEMMEN UIT DE CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE KERK IN NEDERLAND

(Ten voordeele der Theologische School te Kampen.)

Vrijdag, 24 November 1876.

Dood! waar is uw prikkel? H. winning? 1 Kor. 15: 56.

wordt wekelijks, des Vrijdags uitgegeven. Abonnements-
 drie maanden, franco per post, door geheel het Rijk f 1.50.
 Ierland en Amerika f 1.75. Voor Zuid-Afrika f 2.—
 nten buiten het Rijk moeten per kwartaal vóórruit worden
 Prijs van afzonderlijke nummers 12½ ct.

Uitgever:
S. VAN VELZEN JR.
 TE 'S GRAVENHAGE.

Prijs der advertentiën van 1—10 regels /f
 10 cts. Boekhandelaars-advertentiën 3/2 m.
 bestellingen gelieve men op werkdagen vrach
 den Drukker W. E. J. Tjeenk Willink te Zw
 nieuws, benevens in te zenden Stukken en
 werken aan de Redactie te Kampen.

Dr. VAN RAALTE.

even ontfang ik een brief van onzen waarden broeder den Eerw.
 EERS, die ons en allen vrienden en betrekkingen van den over-
 namens zijne kinderen het ontslapen meldt van onzen veelgeliefden
 en medearbeider in het Koninkrijk Gods

Dr. Albertus Christiaan van Raalte.

overleed den 7 Nov. jl. 's morgens ten half acht.
 urende de laatste week waren zijne smarten geweken. De laatste
 l hij aan benauwdheid in het ademen.
 verstand was tot het laatste toe helder. De woorden, die hij
 grepen uitsprak, ademden dat vertrouwen op God, dat hem altijd
 e. Hij is gestorven gelijk hij geleefd heeft.
 heeft veel gewonnen, zijne kinderen en Gods gemeente hebben
 ren.
 zijn mantel op velen van ons vallen.
 overledene bereikte den ouderdom van ruim 65 jaar.
 van iemand, dan zeggen wij van dezen onzen zeer geliefden
 en medearbeider:

„Een groote, een Held Israëls is gevallen.”
 Tien jaren, van 1836—1846, streed hij onder ons in d
 de vrijmaking der gemeente Gods van eigendunkelijke me
 Toen, in 1846, vertrok hij met vele anderen naar
 diep besef, dat wij zoo velen onzer land- en geloofsgenc
 laten gaan, zonder zooveel in ons was hun ten oog en vo
 Dat hij zulks der geheele nederzetting in Michigan en vel
 is, dat hij als haar Stichter en Vader werd, zullen d
 spoedig in 't breede melden.
 Ginds niet alleen, maar ook onder ons blijft zijne
 zegening. Hoe velen er door zijne machtige, aangrijpen
 den Heere gebracht zijn of op den weg des geloofs
 verkwikt en gesterkt, zal eerst de eeuwigheid openbar
 Wij matigen ons zeker niet te veel aan, wanneer w
 ook naar wij vertrouwen als 't ware namens geheel de Cl
 meerde Kerk in Nederland aan zijne kinderen en aan onze
 in Noord-Amerika, onze deelnemende groete in den Heere
 Kampen,
 23 November 1876.

A. BRUN

vrijwillig volk.

II.

„Mijn vrijwillig volk.”
 Hooglied 6: 12.

vrijwillig volk: naar den drang
 hart. En juist deze vrijwillig-
 grootste triumf van Gods ge-
 art der geloovigen. Of wat is
 dat genadewerk? Wat is het
 wedergeborene? Wat maakt
 sch Gods? Wat onderscheidt
 wereld? Wat maakt hem ge-

tugenis, komen zij er vooruit, dat des
 Heeren Naam, zaak, eer en volk hun dier-
 baar werd. Getrouw tot in den dood, doen
 gevaren noch beroovingen, banden noch
 martelingen hen terugdeinzen. Zie het in
 Paulus, hij wist wat hem overkomen zou,
 maar wankelde niet: „Wat doet gij, dat gij
 weent, en mijn hart week maakt?” sprak
 hij, „want ik ben bereid, niet alleen ge-
 bonden te worden, maar ook te sterven te
 Jerusalem voor den naam van den Heere
 Jezus.” Zie het in de geloovige Hebreën:
 Zij hebben de rooving hunner goederen

Vrijwillig arbeiden zij in Zijn naam voor
 Zijne zaak.

Vrijwillig vragen zij naar Zijn wil, vol-
 brengen zij Zijne bevelen. De liefde dringt
 hen. Zij hebben lust in des Heeren wet.
 Zij kennen het gaarne herbergen, het blij-
 moedig geven, m. e. w. het dienen met
 blijdschap.

Zij zeggen: „Zie de dienstmaagd des
 Heeren.” Zij bidden: „Spreek Heere, Uw
 dienstknecht hoort.” Vrijwillig blijven zij
 in de dienst des Heeren. Zij willen niet
 weder ontslagen worden. Integendeel. Deze

schapen hooren mijne
 „Ik heb een vermaak
 den inwendigen me
 zich: „Zoo ik het g
 loon.” Eeuw aan e
 slacht, en Kous, et
 Eer vrijwillig volk.
 drang en ten aanho
 steeds het lied:

„Wat vred heeft alk
 Zij zullen aan gen hin
 Ik Heer! die al m

1876, Kampen.

The Bazuin's (Theol. School
Reformed, was called at that
time Christain Reformed Church)
A.C. Van Rijaal's death notice
written by A. Brummelkamp.